N°. 20.

BREDASCHE COURANT.

ZONDAG 11 MAART.

PUBLICATIE.

BURGEMEESTER EN WETHOUDERS DER STAD *BREDA*, gelezen request van *Cornelis Leijten*, houdende verzoek om toestemming tot het oprigten eener *Broodbakkerij*, in de huizinge staande en gelegen in de Nieuwe Huizen, Wijk B, N°. 390.

Gelet op het Koninklijk besluit van den 31sten Januarij 1824 (*Staatsblad* N°. 19), aangaande de vergunning tot het oprigten van sommige fabrijken en trafijken, ten gevolge van beleide informatiën *de commodo et incommodo*.

Brengen bij deze het door *Cornelis Leijten* gedane verzoek ter kennisse der Ingezetenen, inzonderheid van de bewoners der huizen, staande naast de op te rigtene *Broodbakkerij*, om, ingeval iemand zou vermeenen zich daartegen te moeten verzetten, alsdan zijne redenen van bezwaar binnen *veertien dagen* na dato, schriftelijk aan Burgemeester en Wethouders in te leveren.

En zal deze op de gebruikelijke wijze worden afgekondigd en aangeplakt.

BREDA, den 8 Maart 1849.

DE ROY, vt.
Ter ordonnancie van dezelven,
De Secretaris der Stad,
L. D. G. TEYCHINÉ.

FRANKRIJK.

PARIJS, den 7den Maart.

De Nationale Vergadering heeft gisteren de derde en laatste beraadslaging over de kieswet begonnen, en, met eenige geringe wijzigingen, de veertien eerste artikelen aangenomen.

In de zitting der Nationale Vergadering van heden, heeft de heer *Buvignier* het verlangen te kennen gegeven, om de ministers te interpelleren ter zake van de Italiaansche aangelegenheden, en heeft de vergadering bij hoofdelijke stemming met 367 tegen 357 stemmen beslist dat die interpellatiën den volgenden dag zouden plaats hebben. Men zag dienvolgens tegen den 8sten belangrijke en hartstogtelijke discussiën te gemoet.

— De Voorzitter der Republiek heeft heden in het veld van Mars eene groote wapenschouwing gehouden. Er waren 15,000 man op de been. Na afloop, heeft de Voorzitter acht eere-kruisen aan militairen van alle rangen uitgedeeld. De troepen hebben gedefileerd onder het geroep van: *leve Lodewijk Napoleon! leve de Voorzitter der Republiek!*

— De *National* deelt een' brief van den heer *Larochejaquelein* mede, waarin hij verklaart geen deel aan het kiescomité der straat Poitiers, te willen nemen, omdat hij het als te uitsluitend Orleansgezind beschouwt. Ook *Napoleon Bonaparte*, zoon van *Jérôme*, heeft geweigerd in het comité te treden. Men verdenkt dien jongeling van groote heerschzuchtige plannen.

— De heeren *Louis Blanc* en *Caussidière* hebben door een' brief aan het dagblad *le Peuple* doen bekend maken, dat zij voor het hof te Bourges niet zullen verschijnen. Wel gevoelende, dat zij beschuldigd zullen worden, hun woord geen gestand te doen, verklaren zij; in Augustus niet te hebben kunnen voorzien, dat men die groote staatkundige regtbank zou oprigten. Zij hangen overigens een verschrikkelijk tafereel op van Parijs en van de reactie, welke, volgens hen, Frankrijk drukt. — Berigten uit Bourges van den 5den melden, dat de leden der Jury traag opkomen. Reeds vijf hebben zich om redenen van gezondheid doen verschoonen.

— Per telegraaf is uit Bourges berigt ontvangen dat het regtsgeding wegens den 15den Mei, zonder rustverstoring is begonnen. De dagbladen deelen de akte van beschuldiging mede, welke zeer wijdloopig is, maar niets behelst, hetwelk niet reeds bekend was uit het verslag van den heer *Bauchart* en de stukken van het parlementair onderzoek, waartoe den 27sten Junij werd besloten. Het verhoor zal waarschijnlijk morgen een aanvang nemen; 159 getuigen tot bezwaar en 53 getuigen tot verontschuldiging der aangeklaagden zullen worden gehoord, waaronder een vijftigtal leden der Nationale Vergadering, als *Ledru-Rollin*, *Lamartine*, *Marrast*, *Buchez*, *Recurt*, *Etienne*, *Arago* en anderen. Ook de bekende *Vidocq*, die laatstelijk in de Conciergerie alhier gevangen heeft gezeten, zal in die zaak worden gehoord.

— Het comité van buitenlandsche zaken, buitengewoon bijeengeroepen, is heden vergaderd geweest, om over de Italiaansche aangelegenheden te beraadslagen. De discussie is geopend door den heer *Sarrans*, die voorgesteld heeft, de regering namens het comité te interpelleren nopens de leiding, welke zij aan de buitenlandsche aangelegenheden dacht te geven. Nadat onderscheidene leden het woord hadden gevoerd, heeft het comité besloten, den minister van buitenlandsche zaken morgen uit te noodigen tot het geven van inlichtingen, en dat eerst daarna eene beslissing zou genomen worden nopens de conclusie van den heer *Sarrans*.

De regering neemt intusschen het stilzwijgen in acht nopens hetgeen zij besloten heeft omtrent de aanvrage van den Paus. Het dagblad *la Patrie* [illegible] langs buitengewonen weg ontvangen, Spanje in allerijl toebereidselen maakt, om Z. H. te hulp te komen. Reeds zou 10,000 man gereed staan om te vertrekken.

De groothertog van Toscane heeft aan het korps diplomatique een protest ingeleverd tegen de laatste gebeurtenissen, waardoor hij genoodzaakt is geworden, zich uit zijne Staten te verwijderen.

— De aangelegenheden van Italië worden meer en meer ingewikkeld. Terwijl de Paus de tusschenkomst van Oostenrijk, Frankrijk, Spanje en Napels heeft ingeroepen, verkondigen thans schier alle Italiaansche bladen, dat eerstgenoemde mogendheid reeds aan hare troepen bevel heeft gegeven om in Toscane binnen te rukken; dat aan dat bevel reeds gevolg is gegeven; dat het voorloopig bewind van Toscane tegen hen de hulp van de Sardinische regering heeft ingeroepen; dat deze onmiddellijk aan den generaal *La Marmora* last heeft gegeven om over de grenzen van Toscane te trekken en zich met de troepen van dat land te vereenigen, en dat men eerlang eene ontmoeting tusschen de Sardinische en Oostenrijksche troepen op Toscaansch gebied te gemoet zag. Alhier liep het gerucht, dat de vijandelijkheden reeds begonnen waren en de generaal *La Marmora* de Oostenrijkers aangetast had. In hoeverre deze berigten gegrond zijn, zal nader moeten blijken.

— De Sardinische kamer van afgevaardigden heeft den 2den dezer het adres van antwoord op de troonrede met eene groote meerderheid goedgekeurd. De 12de zinsnede, waarin gezegd werd dat de Piemontezen hunne broeders in Lombardije en het heldhaftige Venetie van het vreemde juk zullen weten te bevrijden, heeft aan den afgevaardigde *Mauri* aanleiding gegeven tot eene hoogst oorlogzuchtige ontboezeming, die een diepen indruk gemaakt en de geestdrift der vergadering dermate opgewekt heeft, dat de paragraaph op voorstel van den president bij acclamatie werd aangenomen. Ook de laatste zinsneden, waarin men zich nog ondubbelzinniger voor den oorlog verklaarde, werd met algemeene stemmen goedgekeurd.

Van den 8sten.

In de zitting der Nationale Vergadering van heden, heeft de heer *Buvignier* het ministerie geïnterpelleerd over de buitenlandsche zaken, bepaaldelijk over de aangelegenheden van Italië. Hij beschuldigde het gouvernement dat het nog de traktaten van 1815 erkende, daarin onder anderen blijkbaar, dat het de heffingen der Oostenrijkers te Ferrara stilzwijgend had aangezien; dat men, nadat de republiek te Rome was uitgeroepen, wel verre van hare afgevaardigden gunstig te ontvangen, den pauselijken nuntius nog als den eenigen wettigen vertegenwoordiger der Romeinsche staten erkende; dat men zich niet verzet had tegen de ontworpen tusschenkomst van Piemont in Toskane. Hij verlangde dat de kamer door hare stemming een afkeurend blijk gaf van de gevolgde staatkunde door het gouvernement, en stelde voor dat de vergadering haar decreet van 24 Mei ll. betrekkelijk de bevrijding van Italië handhaafde.

De minister van buitenlandsche zaken, *Drouyn de l'Huys*, antwoordde: «Men heeft interpellatiën aangekondigd, en 't is een formeel voorstel dat men op de tribune brengt. Hoe het zij, wij vermeenen getrouw te zijn gebleven aan het denkbeeld van dit decreet, door de staatkunde die gij kent (*blijken van ontevredenheid aan de linker zijde*), welke de vergadering door verscheiden stemmingen bekrachtigd heeft, eene staatkunde die de bevrijding van Italië beoogt, zonder zich daarom aan te sluiten aan alle bewegingen die Europa schokken. De vergadering moge zien, of zij eene andere staatkunde wil, hetwelk de oorlog met zijne lasten en kansen zou zijn."

De heer *Ledru-Rollin* voerde daarop het woord, en vroeg onder anderen, of de betuiging dat men getrouw was gebleven aan het beginsel van onafhankelijkheid en bevrijding van Italië dat men gestemd had, ernstig gemeend was, zoo ja, dan mogt het schande heeten. Hij meende, dat zoo men aan het Romeinsche volk 't regt ontzegde om zijn souverein te verjagen, men ook het beginsel verloochende waaruit men zelf voortgekomen was. Vervolgens sprak de heer *Lamartine* om het voorloopig gouvernement van Februarij te verdedigen, en daarop de heer *Cavaignac*, tot verdediging van zijn bestuur. Hij vatte het woord op van den heer *Lamartine*, die gezegd had dat tusschen de staatkunde van zijn bestuur en het daarop gevolgde, een verschil bestond zoo groot als de breedte der Alpen, om te verklaren dat hij de door hem gevolgde staatkunde niet betreurde, en dat hij, als men, verkeerd beraden, den oorlog wilde, hij al zijne krachten zou inspannen om er van terug te houden. — Ten slotte werd door de vergadering met 438 tegen 341 stemmen tot de orde van den dag overgegaan.

Uit de gegeven verklaring van den minister van buitenlandsche zaken,

schijnt men genoegzaam op te maken dat Frankrijk zich van alle tusschenkomst in de Italiaansche kwestiën wil onthouden. Intusschen kan men, naar aanleiding der jongste berigten besluiten, dat de oorlog in Italië reeds werkelijk zal begonnen zijn. In den *Constitutionnel* leest men: „Wij hebben gemeld dat de hertog van Modena een korps troepen naar Massa en Carrara had gezonden, om zich van die beide plaatsen en haar grondgebied meester te maken. Den 1sten Maart zijn deze troepen in Toskane gerukt en denzelfden dag heeft het gouvernement van Florence den generaal *Apice* tegen dit korps (dat uit 6000 man, meerendeels Oostenrijkers, bestaat) gezonden, en voorts een koerier naar Turijn, om de onmiddellijke tusschenkomst te vragen van het korps des generaals *Marmora*, sterk 15000 man en dat op de uiterste Piemontesche grenzen staat. Het Sardinisch gouvernement heeft terstond den generaal *Marmora* bevel gegeven in Toskane te trekken en zich met den generaal *Apice*, die 4 à 5000 man sterk is, te vereenigen. Die troepen moeten zich den 2den Maart vereenigd hebben en waarschijnlijk zal er den 3den of 4den eene ontmoeting tusschen de Oostenrijkers en den generaal *Marmora* hebben plaats gehad."

Volgens nadere berigten zouden de Oostenrijksche of Modeensche troepen teruggetrokken zijn op het berigt van den intogt der Piemontezen in Toskane. Te Florence heeft die tijding echter groote onrust verwekt; het vaderland is in gevaar verklaard, en alle nationale garden van 18 tot 30 jaren zijn gemobiliseerd.

De reeds meermalen aangekondigde opstand in Lombardije is thans werkelijk op een punt uitgebarsten, en wel te Brescia, gelijk blijkt uit eene proclamatie van den generaal *Appel* van den 25sten Februarij, de strengste bepalingen houdende en met de doodstraf bedreigende al wie steenen enz. tegen de troepen werpt. De onrustige tooneelen schijnen aldaar vier dagen lang te hebben geduurd.

— Ter beurze waren genoteerd: 3 pCt. 53,40; 5 pCt. 83,30; Nap. renten 79; Rom. Leening 68½.

DUITSCHLAND.

FRANKFORT, den 7den Maart.

De Pruissische Tweede Kamer is in hare zitting van den 6den overgegaan tot de benoeming van haren voorzitter en onder-voorzitters. De kandidaat der gemagtigde partij was de heer *von Grabow*; die der linkerzijde de bekende heer *von Unruh*; eerstgenoemde is met 171 van de 330 stemmen verkozen, terwijl zijn mededinger er 158 op zich vereenigde. Tot vice-presidenten werden verkozen de heer *von Auerswald* met 170 tegen den heer *Waldeck* die 154 stemmen had, en de heer *Lensing* met 168 stemmen, tegen 156, die op den heer *Pilet* werden uitgebragt. De gematigde partij heeft alzoo in dezen de overwinning behaald; hare meerderheid is echter gebleken niet sterk te zijn, zoodat zij veel beleid en eensgezindheid zal behoeven om op den duur de bovenhand te behouden.

— Onderscheiden berigten spreken van eene nieuwe nota, die de Oostenrijksche gevolmagtigde *von Schmerling* uit Olmütz zou ontvangen hebben, en waarin de Oostenrijksche regering, met verwerping van het denkbeeld van een eenhoofdig rijksgezag, zich voor de instelling van een bonds-directorium verklaren, maar zich alle verdere beslissing tot na de tweede lezing der staatsregeling zou voorbehouden.

Volgens eene mededeeling van de *Frankfurter Zeitung* strekt de nieuwe nota van het Oostenrijksche kabinet, waarvan hierboven melding werd gemaakt, om de grondslagen te doen kennen, waarop Oostenrijk bereid is, wegens de vestiging van het rijksgezag in onderhandeling te treden. De inhoud van dat stuk zou op het volgende nederkomen. De Oostenrijksche regering gaat uit van de overtuiging dat het tegenover het buitenland hoogst wenschelijk is, den vorm, waarin de eenheid van Duitschland tegenover de vreemde Staten vertegenwoordigd zal worden, ten spoedigste vast te stellen, opdat het Duitsche rijk in het Europesche statenstelsel den aan hetzelve toekomenden rang ook feitelijk zou kunnen innemen en handhaven. Bij de nota van 4 Februarij had Oostenrijk verklaard niet te kunnen treden in eene regeling dezer zaak, waarbij de Keizer van Oostenrijk aan een anderen Duitschen vorst ondergeschikt zou kunnen worden; thans verklaart het zich voor de instelling van een directorium, waarbij het de volgende hoofdbeginselen op den voorgrond stelt: 1°. dat directorium zal bestaan uit de gevolmagtigden van Duitsche regeringen, zoo mogelijk uit leden van regerende huizen, ten getale van *zeven*, die in het geheel *negen* stemmen zullen hebben. 2°. Oostenrijk en Pruissen zullen daarbij ieder *twee*, Beijeren *eene* en de overige Duitsche Staten gezamenlijk of bij beurten *vier* stemmen hebben. 3°. De leden van het directorium zullen wel als gemagtigden van hunne vorsten werkzaam zijn, maar daarbij niet aan speciale instructiën gebonden wezen. Voor alle beslissingen wordt de meerderheid der stemmen vereischt. Op deze grondslagen zou de heer *von Schmerling* gemagtigd zijn om met de gevolmagtigden van die regeringen, welke in de gevoelens van Oostenrijk deelen, in onderhandeling te treden, ten einde gezamenlijk een ontwerp op te stellen, hetwelk alsdan naar den uitdrukkelijken wensch der Oostenrijksche regering aan de nationale vergadering zou moeten voorgelegd worden.

— Berigten uit Weenen, tot den 1sten dezer, zeggen dat vorst *Windischgrätz*, den 24sten Februarij van Ofen was opgerukt, en zijn hoofdkwartier naar Göngyds verlegd had, waardoor zijne verbinding met het korps van *Schlick*, was hersteld. In Zevenbergen zijn de insurgenten op nieuw verslagen.

— Volgens eene telegrafische depêche, uit Trieste te Weenen ontvangen, heerschte te Venetië regeringloosheid en de grootste verbittering. Twee partijen, van welke de eene de Romeinsche Republiek, de andere Oostenrijk voorstond, bestreden elkander; daarbij kwam een nijpend geldgebrek. Voorts liep, insgelijks volgens schrijven uit Trieste, aan de Weener Beurs het gerucht dat de Engelsche Consul te Rome vermoord was.

Het gansche in Italië gestationeerd Oostenrijksch leger zou bevel ontvangen hebben zich ieder oogenblik marschvaardig te houden.

De minister vorst *Schwarzenberg* zou te Olmutz onbewimpeld verklaard hebben dat de eendragt tusschen Oostenrijk en Pruissen volkomen hersteld is. Ook uit andere omstandigheden meenen sommigen zich daarmede te mogen vleijen.

— Volgens een bijzonder schrijven uit Kremser, zou een groot aantal afgevaardigden het plan hebben, de door de daartoe benoemde commissie ontworpen staatsregeling voor Oostenrijk, na de behandeling in de afdeelingen, gaaf aan te nemen, ten einde zoo doende op den 15 Maart, zijnde de dag, waarop Keizer *Ferdinand* een jaar vroeger eene constitutie toezegde, deze belofte, tot bevrediging der volkeren van Oostenrijk, te kunnen verwezenlijken.

NEDERLANDEN.

BREDA, den 10den Maart.

Het heeft H. K. H. Mevrouw de Prinses *van Oranje* goedgunstig behaagd, aan de bestuurders der volksbewaarschool alhier, een tweetal zeer fraaije voorwerpen, zijnde eene étagère en eene prachtige portefeuille, te doen toekomen, om tot prijzen te dienen in eene, ten behoeve van gezegde school, te houden loterij van handwerken en andere voorwerpen.

In de zitting van de Tweede Kamer der Staten-Generaal van Donderdag zijn ingekomen drie wets-ontwerpen: het eerste strekkende tot invoering der Pharmacopoea Belgica en der Nederlandsche Apotheek; het tweede tot regeling van het fonds voortspruitende uit de koopprijzen van domeinen over 1848, en het derde betreffende de verantwoordelijkheid der Ministers.

Zie hier de voornaamste artikelen van laatstgenoemd ontwerp:

Art. 1. De Ministers, hoofden der ministeriële departementen, zijn verantwoordelijk voor de daden en verzuimen, welke zij als zoodanig gepleegd, of waartoe zij als zoodanig medegewerkt hebben.

Elk Minister in het bijzonder is verantwoordelijk voor de besluiten en beschikkingen, welke onder zijne mede-onderteekening uitgaan.

Art. 2. De Ministers kunnen worden aangeklaagd en vervolgd wegens ambtsmisdrijf, wanneer zij zich opzettelijk aan schending of nietuitvoering van de Grondwet of van eenige andere wet, aan misbruik van gezag of aan eenig feit, waarvan het plegen of nalaten bij de wet is strafbaar gesteld, in de uitoefening hunner bediening schuldig maken.

De poging tot het plegen van een der misdrijven, bij deze wet opgenoemd, wordt voor het misdrijf zelf gehouden.

Art. 3. Het bevel tot eene regterlijke vervolging van Koningswege tegen eenen of meerdere Ministers gegeven, wordt door den Minister van Justitie, of bij ontstentenis van dien, of ook wanneer hij zelf de aangeklaagde is, door een der andere Ministers, uit naam des Konings, schriftelijk ter kennisse gebragt van de beide Kamers der Staten-Generaal.

Art. 4. De Tweede Kamer kan de regterlijke vervolging van eenen Minister bevelen, hetzij op aanklagte harer leden, hetzij op de kennisgeving van den procureur-generaal bij den Hoogen Raad.

Tot het in overweging nemen eener aanklagte, uit den boezem der Kamer voortkomende, kan besloten worden, zoodra een getal van tien leden der Kamer, schriftelijk en met opgave der ten laste gelegde feiten, gezamenlijk eene aanklagte bij de Vergadering inbrengt.

De procureur-generaal bij den Hoogen Raad is bevoegd om, wanneer hij van oordeel is dat een of meerdere Ministers zich als zoodanig hebben schuldig gemaakt aan eenig misdrijf bij de gewone strafwetten voorzien, daarvan kennis te geven aan de Tweede Kamer der Staten-Generaal. Deze kennisgeving kan door de Kamer in overweging genomen worden, nadat zij alvorens in handen eener commissie van tien leden, door de Kamer uit haar midden te kiezen, gesteld en door deze daarop rapport uitgebragt is.

De kennisgeving van den procureur-generaal wordt, indien tot het in overweging nemen er van besloten is, met eene uit de Kamer voortgekomen aanklagte gelijkgesteld, en verder even als deze behandeld.

In geen geval wordt tot het in overweging nemen besloten, dan nadat de betrokken Minister in zijn belang is gehoord of behoorlijk opgeroepen.

Art. 5. De Voorzitter der Tweede Kamer geeft, wanneer eene gedane aanklagte of kennisgeving overeenkomstig het voorgaand artikel bij de Kamer in overweging genomen is, daarvan schriftelijk kennis aan den aangeklaagden Minister.

Over de aanklagte wordt verder bij de Tweede Kamer geraadpleegd, op dezelfde wijze als over een voorstel van wet.

De Tweede Kamer is verpligt den aangeklaagden Minister ten allen tijde, wanneer hij dit wenscht, in zijn belang te hooren.

Art. 6. Wanneer een aanklagte of kennisgeving, overeenkomstig art. 4 gedaan, door de Tweede Kamer verworpen is, kan wegens dezelfde feiten geene nieuwe aanklagte tegen denzelfden Minister meer ingeleverd worden.

Eene aanklagte wordt geacht verworpen te zijn, wanneer drie maanden na het indienen er van, bij de Tweede Kamer daarop geen besluit gevallen is.

Art. 7. Eene gedane aanklagte echter, waaromtrent het onderzoek bij de Tweede Kamer aanhangig is ten tijde dat de zitting der Staten-Generaal gesloten wordt, blijft ook voor de volgende zitting een onderwerp van beraadslaging uitmaken.

De Kamer kan alsdan, na de opening der nieuwe zitting, tot een hernieuwd onderzoek in hare afdeelingen besluiten.

Art. 8. Eene gedane aanklagte vervalt van regtswege, indien de Tweede Kamer, hangende haar onderzoek daaromtrent, ontbonden wordt, behoudens de bevoegdheid tot het doen eener nieuwe aanklagte overeenkomstig art. 4 dezer wet.

Art. 9. De Tweede Kamer, van oordeel zijnde dat de aanklagte gegrond is, en dat er genoegzame termen aanwezig zijn om eene regterlijke vervol-

ging tegen den aangeklaagden Minister te bevelen, geeft dit te kennen bij een te nemen besluit, waarin zij de ten laste gelegde feiten naauwkeurig uitdrukt, en den procureur-generaal bij den Hoogen Raad met de vervolging belast.

De Kamer kan bij dat besluit tevens de voorloopige inhechtenisstelling van den Minister bevelen.

Art. 19. De Hooge Raad past de straffen toe, met inachtneming der meerdere of mindere zwaarte, en van de omstandigheden des misdrijfs.

De duur en het bedrag der uit te spreken straffen mogen echter het maximum niet te boven gaan bij de gewone strafwet bepaald.

De Hooge Raad spreekt geene andere straffen uit, dan: *a.* tuchthuisstraf; *b.* verbanning; *c.* gevangenisstraf; *d.* ontzetting van eenige burgerlijke en burgerschapsregten voor eenen bepaalden tijd; *e.* geldboete; *f.* vervallenverklaring van ambten, waardigheden en titels; *g.* ontzetting van regt op pensioen.

Op medepligtigen zijn, bij het uitspreken der straffen, de voorschriften van het gewone strafregt van toepassing.

Art. 20. Het regt tot vervolging en strafvordering, ter zake van misdrijven bij deze wet voorzien, is verjaard één jaar nadat de Minister uit zijn ambt ontslagen is.

De verjaring der straffen, ingevolge deze wet uitgesproken, wordt gerekend als volgt: de tuchthuisstraf en verbanning verjaren door verloop van dertig jaren; de gevangenisstraf en geldboete door verloop van tien jaren; de ontzetting van burgerlijke en burgerschaps-regten door het dubbel van den tijd, waarvoor die is uitgesproken.

De overige straffen zijn voor geen verjaring vatbaar.

De afdeelingen hebben tot hare rapporteurs benoemd voor het wetsontwerp tot het heffen eener belasting tot dekking van het tekort over 1848 en 1849 de heeren: *Smit*, *Duijmaer van Twist*, *van Dam van Isselt*, *van Hall* en *van Doorn*.

Door de Commissie voor de verzoekschriften zijn eenige verslagen uitgebragt, met welker onderscheidene conclusien de Vergadering zich achtereenvolgens heeft vereenigd, terwijl zij omtrent een adres betreffende de vrijheid van onderwijs, op voorstel van den heer *L. D. Storm*, tevens besloten heeft, dit bij afschrift te verzenden aan den Minister van Binnenlandsche Zaken.

— De Afdeelingen van de Tweede Kamer der Staten-Generaal houden zich nog bezig met de voortzetting van het onderzoek over het ontwerp van wet betrekkelijk de voorziening in het te kort over 1848 en 1849, en zullen voorts aanvangen de overwegingen over de voordragt van wet ten aanzien van het koloniaal batig slot over 1847.

— Bij Koninklijk besluit van den 6den Maart 1849, n°. 64, zijn bij het departement van Koloniën benoemd:

tot referendaris, belast met de contrôle der Indische bestellingen en remises, de controleur dier bestellingen *H. J. de Meijier*;

tot hoofd-commies, de commies *J. W. C. Diepenheim*;

tot commies, de adjunct-commies *H. Gimberg van der Hoeven*.

— Men verneemt, dat het Z. M. den Koning behaagd heeft uit hoogstdeszelfs bijzondere fondsen aan den heer gouverneur van Gelderland te doen toekomen de som van duizend gulden, ten einde op eene doelmatige wijze aangewend te worden tot leeniging van de ramp, welke den Boemelerwaard beneden den Meidijk door den jongsten watersnood getroffen heeft.

— Woensdag is bij Zijne Majesteit den Koning ten gehoore toegelaten de baron *von Doblhoff-Dier*, ter overhandiging zijner geloofsbrieven als buitengewoon gezant en gevolmagtigd minister van Zijne Keizerlijke en Koninklijke Apostolische Majesteit.

— Door den Minister van Justitie is aan de procureurs-generaal bij de provinciale geregtshoven gerigt de navolgende circulaire:

's Gravenhage, den 7den Maart 1849.

«Mijn denkbeeld om nevens de bestaande maatregeten van politie, waaraan dezen winter eene niet onaanzienlijke uitbreiding is gegeven, de openbaarheid aan de beteugeling der misdaad dienstbaar te maken, is nieuw en moest daarom van vele zijden tegenkanting vinden.

Die tegenkanting mag echter de officieren van justitie en politie niet terughouden om mijn schrijven van 10 Januarij jl., n°. 51, in toepassing te brengen.

Ik dring er ten ernstigste op aan, dat de meest mogelijke openbaarheid aan gepleegde misdaden en aan de omstandigheden waarmede zij gepaard zijn gegaan, worde gegeven.

De openbaarmaking is veelal mogelijk, want nergens waar het hun is gevraagd, hebben de uitgevers van dagbladen, voor zooverre het mij bekend is, dergelijke berigten afgewezen.

Ik herhaal, dat deze openbaarheid het drievoudig voordeel heeft, om de ontdekking der misdadigers te bevorderen, de ingezetenen behoedzaam en de politie voortdurend waakzaam te maken.

Ik herhaal dat, waar het pas heeft, de ingezetenen moeten worden uitgenoodigd om, omtrent misdaden, in welker beteugeling een ieder belang heeft, inlichtingen te geven en dat die inlichtingen met welwillendheid moeten worden ontvangen.

Ik heb reeds te veel blijken van het groote nut der toepassing dezer denkbeelden, dan dat ik de naleving daarvan niet met nadruk zoude eischen.

Ik vestig er daarom op nieuw uwe aandacht op en verzoek U Wel Edel Gestrenge aanvankelijk mij, en, des noodig, de officieren van justitie te hebben gehoord, te willen melden, wat in uw gewest tot bevordering der openbaarmaking, bepaaldelijk van gepleegde diefstallen is gedaan, of zonder groote kosten zou kunnen gedaan worden, ten einde ik in staat worde gesteld om meer en meer tot bevordering der veiligheid werkzaam te kunnen zijn."

— In eene Nota, door den heer *Sloet tot Oldhuis*, lid der Tweede Kamer, ingediend, betreffende het ontwerp van wet, houdende eene belasting tot dekking van het te kort over 1848 en 1849, wordt na bedenkingen tegen genoemd ontwerp, als middel tot voorziening in het bestaande te kort, zonder bezwaar voor tijdgenoot en nakomeling, de verkoop van gronden op het eiland Java opgegeven. De eerste verkoop zou kunnen plaats grijpen tot een bedrag van 25 millioen gulden. De steller verdedigt dit zijn plan uit een regtskundig, staatkundig en staathuishoudkundig oogpunt; wijst, onderanderen, aan, dat de verkoop van landerijen op Java niet tot de nieuwigheden behoort, en dus niet in de aldaar bestaande orde van zaken ingrijpt; dat de productie op die bij Europeanen bezeten landgoederen een verbazenden aanwas heeft bekomen, welke die der Gouvernements-landen verre overtreft, en dat het lot der Javaansche bevolking onder de Europesche landheeren aanmerkelijk is verbeterd; dat de uitbreiding van den landeigendom van Nederlanders ook uit een staatkundig oogpunt aan te raden is, daar men in geval van binnenlandsche twisten, of een aanval van den buitenlandschen vijand, op krachtdadige hulp der grondeigenaren kan rekenen; dat men, naar het voorbeeld van het Engelsch Koloniaal Bestuur, het verkrijgen van grondeigendom door onderdanen van andere Staten niet behoeft toe te laten, enz.

Bij het wel slagen van deze eerste proeve, zou men, zegt de heer *Sloet*, tot een opvolgenden verkoop kunnen overgaan: om de fondsen te vinden tot herstel van het muntstelsel in Nederlandsch Oostindië en andere hoogst wenschelijke verbeteringen aldaar; en om, bij eene emancipatie der slaven in Nederlandsch Westindië, over een fonds tot schadeloosstelling voor de eigenaren te kunnen beschikken, terwijl het vervolgens een punt van overweging voor de Regering mag uitmaken, in hoeverre een trapswijze verkoop van landerijen, op Java en sommige onzer buitenbezittingen, tot eene aanzienlijke delging der nationale schuld zou kunnen strekken.

De steller neemt aan, dat de voorgestelde verkoop in drie jaren zijn geheel beslag zal kunnen krijgen. De Regering zou dadelijk kunnen overgaan tot de uitgifte van schatkistbiljetten, rentende 4 pCt. tot het bedrag van 25 millioen, en stelle de aflossing uit de kooppenningen op een termijn van drie jaren. Men zou haar magtiging kunnen verleenen tot uitgifte van drie millioen aan muntbiljetten, om hieruit de rente te vinden. Bij het in de Nederlandsche Bank deponeren eener gelijke waarde aan schatkistbiljetten, zou geene depreciatie der muntbiljetten te duchten zijn. — Na aftrek van 15 millioen tot dekking van het te kort, en 3 millioen tot meergemeld depôt, zou er nog 7 millioen ter beschikking der Regering overblijven; deze, meent de voorsteller, zouden tot daarstelling van openbare werken van algemeen nut kunnen helpen dienen.

— Dezer dagen is door de boekhandelaren *Langenhuyzen* alhier verkrijgbaar gesteld, eene critische beschouwing van het rapport van het tijdelijk Ministerie, betreffende het invoeren van *bezuinigingen* door *vereenvoudiging*, door den heer *van Vliet*, in de fransche taal geschreven. Onder den titel van: *Coup d'oeil sur le budget du Royaume des Pays-Bas*, bevat zij eene zeer volledige behandeling van ons finantiewezen. Vooreerst wordt er in aangetoond: welke hervorming van ons belastingstelsel raadzaam is, welke bezuinigingen wenschelijk en mogelijk zijn, en hoe in het te kort van de dienstjaren 1848 en 1849 zou kunnen worden voorzien; — ten anderen: hoe het productief vermogen van alle verhandelbare waren zou kunnen worden uitgebreid. Naar de becijferingen van den heer *van Vliet*, kon er ruim negen millioen kunnen worden bezuinigd, zonder de kracht der Regering in het minst te verzwakken of de waardigheid der Kroon te kort te doen.

— Wederom staan onderscheiden huisgezinnen in de provincie Overijssel gereed om naar Noord-Amerika te vertrekken, deels uit den burgerstand, maar grootendeels uit den boerenstand. De meeste behooren tot de afgescheiden gemeente en kunnen tot de gegoede ingezetenen gerekend worden. De bezittingen zijn reeds te gelde gemaakt. Naar men kan nagaan bedraagt het getal der vertrekkenden tot dusver 172, van welke de oudste 67 jaren en de jongste vijf maande oud is. Het kapitaal dat zij medevoeren bedraagt ongeveer *f* 30,000.

CONCERT

VAN DEN HEER

THEODORE KRAUSSE EN DEN HEER M. EDZARD GREFE,

TE BREDA.

Wij zouden meenen aan de talenten van den Heer *Theodore Krausse*, Pianist, Kamer-virtuoos van den Groot-Hertog van *Saksen-Weimar*, en den Heer *M. Edzard Grefe*, Solo-fluitist, te kort te doen, indien wij van den afloop van het Concert, ll. maandag gegeven, geene melding maakten. Hadden wij reeds onze meening in dit blad uitgesproken, na den Heer *Krausse*, in eenen particulieren kring gehoord te hebben, dat buitenlandsche tijdschriften niet te veel van hem gezegd hadden, en hij ons door zijn spel deed bewonderen en in verrukking brengen, thans kunnen wij opregt en in gemoede verklaren, dat de Heer *Krausse* onze verwachting, zoo mogelijk, nog overtroffen heeft. Wij schromen dan ook niet den Heer *Krausse* in de rij der eerste Piano-virtuozen van den tegenwoordigen tijd te rangschikken, en willen hiermede te kennen geven, dat de Heer *Krausse* een zeldzaam talent bezit. Zijne bewonderenswaardige vlugheid, zijne stoutheid, grenzende aan het verbazingwekkende, met welke hij de moeijelijkste passages uitvoerde, gepaard met eene voordragt die zóodanig op het gevoel werkte als wij nog zelden van een Pianist hoorden, mogen ten bewijze dienen, dat wij hem als Piano-virtuoos niet te hoog geplaatst hebben. Het was een wezentlijk genot hem te zien en te hooren spelen; onder zijne handen scheen het, als of men een ander instrument hoorde; zoodanig wist hij de toonen te nuanceren, dat men kan zeggen: hij zong op de Piano; licht en schaduw werden bij de moeijelijkste passages altijd naauwkeurig geobserveerd.

Te bejammeren was het, dat dit Concert niet druk bezocht was; maar genoegen deed het ons, te bespeuren, dat er bij de aanwezenden maar één gevoelen was, dat de virtuoos ons een waar kunstgenot geschonken had. Wij zouden in te veel bijzonderheden moeten treden wanneer wij elk stuk wilden beoordeelen; genoeg, dat elk stuk eene daverende toejuiching ten deel viel.

Ook de Heer *Grefe* deelde in die algemeene toejuiching, en belooft een uitstekend fluitist te worden.

Algemeen werd de wensch geuit, om nog een tweede Concert te geven; aan dezen wensch kon de Heer *Krausse* voor het tegenwoordige geen gevolg geven, uithoofde ZEd. vóór zijn vertrek naar Londen eerst zijne vaderstad wilde bezoeken. ZEd. heeft ons evenwel beloofd vóór genoemd vertrek, bij zijne doorreize alhier, nog een Concert te geven, dat welligt over 4 weken zoude kunnen plaats hebben. Wij vleijen ons, dat de liefhebbers der toonkunst alsdan deze gelegenheid niet voorbij zullen laten gaan, zonder hem gehoord te hebben; wij kunnen aan hen, die niet in de gelegenheid zijn geweest hem te hooren, een opregt kunstgenot verzekeren.

Het is ons bijzonder aangenaam bij deze gelegenheid melding te kunnen maken, dat de Pianino, welke door den Heer *Krausse* bespeeld is, uit de fabrijk van onzen zeer verdienstelijken stadgenoot den Heer *de Ruijter* was, welke fabrijk met zeer veel belangstelling door genoemden Heer bezocht is. ZEd. kon niet genoeg deze Pianinoos roemen, zij verwierven dermate zijne goedkeuring, dat hij hem onderstaanden brief deed toekomen, welke zal doen zien, op hoe grooten prijs bij deze Pianinoos niet alleen stelt,

maar aan dezelve ook de voorkeur geeft boven alle Pianinoos van uitlandsche fabrijken.

Mein Herr de Ruijter!

Wenn gleich die Pianinos aus Ihrer Fabrik schon zo vortheilhaft bekannt sind, dass eine Empfehlung und ein Urtheil meinerseits nicht nöthig sein würde, so macht es mir doch viel Vergnügen, Ihnen über Ihre Pianinos (deren ich mich nicht nur hier, sondern auch in verschiedenen Städten Hollands in meinen Concerten wegen ihres so klankreichen, edlen und durchgängig gleich und präcis ansprechenden Tones bedient und deshalb stets sie vor allen angetroffenen Pianinos ausländischer Fabrik vorgezogen) schriftlich meinen Dank und Freude auszudrücken. Die Pianinos haben nächst ihrem so ausgezeichneten Tone auch den Vorzug, dass sie sich durch solide und namentlich dauerhafte Construction auszeichnen, wovon ich so viele Beweise gehabt und mich überzeugt habe, was doch bei diesen Instrumenten für Besitzende vorzüglich von so grossem Werth ist.

Genehmigen Sie die Versicherung meiner Hochachtung.

THEODORE KRAUSSE,
Pianist Sr. K. H. des Gross-Herzogs von Saxen-Weimar-Eisenach.

BREDA, den 6. März 1849.

GRAANMARKT.

AMSTERDAM, 9 Maart.

TARWE: N. Roode was heden prijshoudend; andere Soorten waren in één doch met weinig handel; Poolsche, die als voren gelaten werd, ging niet in om; er is verkocht: 132 ℔ puike N. Gelders. ƒ 252; 132 ℔ mindere dito ƒ 245; 130, 131 ℔ dito ƒ 238, 244; 129 ℔ dito ƒ 232; 129 ℔ Cubanca ƒ 250; 122 ℔ N. Vriesche Smet ƒ 175.

ROGGE onveranderd: 120 ℔ Taganrok ƒ 135.

GERST prijshoudend: 103 ℔ N. Old. Winter ƒ 120; 108 ℔ Knobbe ƒ 127.

HAVER zonder handel.

BOEKWEIT in de puikste soorten ƒ 4 hooger, mindere soorten onbegadigd; 122 ℔ Nieuwe Amersf. ƒ 160; 122 ℔ N. Groot-Brab. ƒ 160.

KOOLZAAD: Eider 64 P. vl.; op 9 Vat, in April 68 P. vl.; in Oct. en Nov. 61 P. vl.

LIJNZAAD prijshoudend: 109 ℔ Koningsb. ƒ 225.

RAAPOLIE: op 6/w. ƒ $42\frac{1}{2}$; Vlieg. ƒ $41\frac{1}{2}$; in Mei eerstk. ƒ $38\frac{3}{4}$; Sept. en Oct. ƒ 36; Nov. ƒ $36\frac{1}{8}$; Dec. ƒ $36\frac{1}{4}$.

LIJNOLIE op 6/w. ƒ $28\frac{1}{4}$; Vlieg. ƒ $27\frac{1}{4}$.

HENNEPOLIE: op 6/w. ƒ 37.

RAAPKOEKEN ƒ 50 à 54. — LIJNKOEKEN ƒ 8 à 10.

MARKTPRIJZEN DER STAD BREDA,

VAN DEN 9. MAART 1849.

Het Nederl. Mudde Tarwe	van ƒ 7,10	tot ƒ 8,20.
Het dito dito Rogge	» » 4,60	» » 4,80.
Het dito dito Boekweit op wigt (70 Ned. Pond.)	» » 0,00	» » 0,00.
Het dito dito Boekweit	» » 0,00	» » 4,65.
Een grof Tarwe-brood, van een pond Nederl.		» 0,15.
Een ligt Tarwe-brood, van zeven oncen vijf lood Nederl.		» 0,15.
Een Fransch- of Witte-brood, van een pond Nederl.		» $0,23\frac{1}{2}$
Een Rogge-brood, van 3 pond Nederl.		» 0,23.
Een Nederl. pond Tarwe-meel		» 0,30.
Een dito pond grof Tarwe-meel		» 0,15.
Een dito pond Boter		» 0,62.
Zaad-Aardappelen (Vat of Mudde)	ƒ 2,00	tot ƒ 2,25.
Het 1000 Eiken Telhout		» 2.75.
Het 1000 Hoof Hout		» 2.50.
De kar Spaanders		» 2.85.
De » Struiken		» 3.00.
De 100 Mutsaard		» 3.00.

TWEE HONDERD ZEVENDE STAATS-LOTERIJ.

VIERDE KLASSE.

3e Trekking. No. 5294, ƒ 1250; Nos. 18687, 12355, 17666, ieder ƒ 1000.

Ter AMSTERDAMSCHE BEURS van gisteren (9 *Maart*) was de fondsnotering: Ned. $2\frac{1}{2}$ pCt. $48\frac{15}{16}$, 49, $48\frac{15}{16}$; 3 pCt. $58\frac{1}{16}$, $\frac{1}{4}$, $\frac{3}{16}$; 4 pCt. $77\frac{1}{2}$, $\frac{9}{16}$; België $2\frac{1}{2}$ pCt. $42\frac{13}{16}$, $\frac{15}{16}$, $\frac{13}{16}$; Spanje Ardoins $11\frac{13}{16}$, $\frac{3}{4}$; dito van 510 p. st. $11\frac{9}{16}$, $\frac{5}{8}$; dito onbep. St. $10\frac{13}{16}$, $\frac{7}{8}$; 3 pCt. Binnenl. à 6/m. $22\frac{3}{4}$, $\frac{13}{16}$, $\frac{3}{4}$; Coupons Ardoins $8\frac{5}{8}$, $9\frac{1}{8}$; Fr. Uitgest. $3\frac{3}{8}$, $\frac{1}{2}$; Portugezen te Londen 5 pCt. $26\frac{1}{4}$, $\frac{5}{8}$; 4 pCt. $27\frac{1}{4}$, $\frac{5}{8}$; Rusland 5 pCt. $101\frac{1}{2}$; dito 1828—29 $101\frac{3}{8}$, $\frac{1}{2}$; Certif. 1831—33 $90\frac{1}{2}$; 4 pCt. bij *Hope* $81\frac{3}{4}$; Id. bij *Stiegl.* $81\frac{1}{2}$, $\frac{5}{8}$; Oostenrijk Metall. 5 pCt. $70\frac{1}{2}$, $\frac{3}{4}$; Idem $2\frac{1}{2}$ pCt. $37\frac{3}{8}$, 38; Weenerbank bij *Goll* 5 pCt. $84\frac{3}{4}$; Louisiana 86; Brazilie $82\frac{3}{4}$; Mexiko 26; Peru $89\frac{1}{2}$.

Advertentiën.

_ Op *Woensdag den 7. Maart* 1849, is te *Breda* voorspoedig bevallen van een' welgeschapen *ZOON*, Vrouwe H. E. H. WIJCHGEL VAN SCHILDWOLDE, geliefde Echtgenoote van

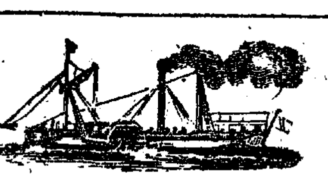
J. P. A. CANSELAAR.

Eenige kennisgeving.

_ BREDA, 5 Maart 1849. Heden overleed alhier aan een spoedig toegenomen verval van krachten, in den ouderdom van 88 jaren en ruim 3 maanden, Vrouwe ELISABETH MARTINA VERLEGH, laatst Weduwe van den Edel Groot Achtbaren Heer FRANCISCUS AMBROSIUS WERDEN, in leven Oud-Burgemeester der Stad *Breda* en Lid der Provinciale Staten van *Noord-Braband*, na tijdig voorzien te zijn geweest van de H. H. Sacramenten der Stervenden.

_ **SCHULDEISCHERS** in het Faillissement van ADRIANUS VAN LOON, Winkelier te *Nieuwvossemeer*, worden bij deze, ten gevolge daartoe gegeven bevel, opgeroepen te verschijnen voor den Heer Regter-Commissaris, op *Vrijdag den 6. April e. k.*, des voormiddags ten *elf ure*, in de Raadkamer der Arrondissements-Regtbank te *Breda*, ten einde over te gaan tot de verificatie hunner Schuldvorderingen ten laste van den gefailleerde.

De Curator,
C. S. WIJNMALEN.

DIENST tusschen ROTTERDAM DORDRECHT en DEN MOERDIJK, in Correspondentie met de Algemeene Postwagen-Onderneming VAN GEND & LOOS.

Te beginnen met Donderdag den 15. Maart.

Vertrekt alle Dagen.

Van ROTTERDAM naar DEN MOERDIJK, 's morgens ten 5 ure, en ten $11\frac{1}{2}$ ure, na aankomst der Spoortrein.

Van DEN MOERDIJK naar ROTTERDAM, 's morgens ten 8 ure, en 's namiddags ten 4 ure.

Van DORDRECHT naar ROTTERDAM, 's morgens ten 9 ure, en 's namiddags ten 5 ure.

Van DORDRECHT naar DEN MOERDIJK, 's morgens ten $6\frac{1}{2}$ ure, en 's namiddags ten $1\frac{1}{2}$ ure.

Informatie is te bekomen te Rotterdam bij *Hankel*, aan het Oude Hoofd; te Dordrecht bij *A. L. C. Boudier*, in de Wijnstraat, bij het Groothoofd; te Moerdijk bij *J. Hofman.*

EXECUTORIALEN VERKOOP.

J. TIMMERMANS, Deurwaarder bij het Kantongeregt *Oudenbosch*, standplaats *Rosendaal*, zal, op *Woensdag den 14. Maart* 1849, des voormiddags ten 10 ure, bij executie, aan den meestbiedende, en tegen gereede betaling, **VERKOOPEN**, ten Woonhuize van WILLEM VERPALEN, Koopman te *Kucphen*: Eenige WINKELGOEDEREN, MEUBELS, HUISRAAD, enz.

Idem, op *Vrijdag den 16. Maart* 1849, op hetzelfde uur, bij JOSEPHUS DE BAKKER, op de Bouwhoeve door hem bewoond, te *Voorenseind* onder *Sprundel*: Eenige MEUBELS en HUISRAAD, PAARD, KOEIJEN, GEDORSCHTE GRANEN, HOOI, STROO, enz.

ROSENDAAL, 10 Maart 1849.

De Deurwaarder voornoemd,
J. TIMMERMANS.

PUBLIEKE VERKOOPING

VAN

Timmer-, Gerief- en Brandhout,

OP 3 MAANDEN CREDIET.

Op *Dingsdag den 13. Maart* 1849, beginnende des voormiddags ten 10 ure, op het Kasteelplein, bij de Katerstraat, bestaande in: GREENEN-, VUREN- en DENNEN DEELEN, RIBBEN en LATTEN, eenige EIKEN RIBBEN, PALEN en SCHALEN, eene partij AFBRAAK en BRANDHOUT, enz.

Twee uren vóór de Verkooping aldaar te zien.

DOMEINGOEDEREN

VAN

Z. K. H. PRINS FREDERIK DER *NEDERLANDEN*.

RENTAMBT BREDA.

OPENBARE VERPACHTING

VAN

HOOI-, WEI- EN ZAAILANDEN,

MITSGADERS

VISSCHERIJEN.

De RENTMEESTER der Domeingoederen van Z. K. H. Prins FREDERIK der *Nederlanden*, voor het Rentambt *Breda*, zal, als daartoe gemagtigd, op *Maandag den 16. April* 1849, des voormiddags om 9 ure, ten huize van M. OONINCX; op het *Speelhuis* onder *Teteringen*, ten overstaan van den Notaris JONCKHEER, gevestigd te *Ginneken*, in het openbaar aan den meestbiedenden of eerstmijnenden, bij winning van strijkgeld, voor den tijd van ZES JAREN, ingaande den 1. *Januarij* 1850,

VERPACHTEN:

Onder de Gemeente Baarle-Nassau.

2 Perceelen ZAAILAND.

Onder de Gemeente Alphen.

1 Perceel ZAAI- en WEILAND.

Onder de Gemeente Zundert.

1 Perceel HOOILAND, genaamd den grooten hofbeemd,

Onder de Gemeente Ginneken.

2 Perceelen ZAAI- en WEILAND.

Onder de Gemeente 's Princenhage.

5 Perceelen HOOI- en WEILAND.

Onder de Gemeente Teteringen.

35 Perceelen HOOI-, WEI- en BOUWLAND.

Onder de Gemeente Breda.

3 Perceelen, zijnde de Innundatie-kade,

1 Perceel. De VISSCHERIJ in de Rivier *de Aa* of *Weerrijs*, onder *'s Princenhage.*

2 Perceelen De VISSCHERIJ in de Rivier *de Ginnekensche Mark.*

De Voorwaarden waarop deze Verpachtingen zullen plaats hebben, liggen ter lezing bij den Rentmeester, alsmede ten Kantore van den Notaris; terwijl nadere informatiën bij den Rentmeester voormeld te bekomen zijn.

GINNEKEN, den 6. Maart 1849.

De Rentmeester voornoemd,
W. F. E. VAN DER BORCH.

Te BREDA, bij BROESE & COMP., Boekdrukkers en Boekverkoopers.